

קול החינוך

יו"ל ע"י 'ועד הורים'
למסירת מידע
ומשלוח מסמכים
טלפקס: 03-691-5752
דוא"ל: kol581562@gmail.com

ה'חינוך העצמאי' מנהל מו"ח פשרני עם משרד החינוך להכנסת פרוייקט חמור ותקדימי למוסדות החינוך

רשת "החינוך העצמאי" עם רשת "מעייין החינוך התורני - בני יוסף" בעניין זה, כמתואר בשולי המכתב, אשר שילבו ידיים להתנגד כביכול לפרוייקט ההרסני, כשמתוך הדברים המפורשים אודות "ההסדר" המיוחל, ניתן להבין שאיחוד זה לא נועד אלא לצורך הפגנת כוח מרשימה שתיביא ל"הסדר" המשתלם ביותר... הדבר בולט ברקע העובדה שלאורך השנים כאשר נתכו שוב ושוב גזירות

להסדר מוסכם בין 'החינוך העצמאי' ומשרד החינוך בנושא". משמעות הדברים היא, שבהנהלת "החינוך העצמאי" מנהלים משא ומתן "להגיע להסדר מוסכם עם משרד החינוך" להכנסת הפרוייקט החמור במיתווה של כניעה לפי פשרה מסוימת ח"ו. ומכך ניתן להסיק איפוא, כי הסיסמאות התוקפניות המתארות את הנזק החמור שבתוכנית זו, לא נכתבו מתוך כוונה טהורה להתריע

במסמך רשמי שהונפק ע"י מנכ"ל החינוך העצמאי אשר הגיע לידי המערכת ומוצג כאן, נחשף, כי בימים אלו פועל משרד החינוך להחדיר למוסדות החינוך החרדיים פרוייקט המכונה "תוכנית הפלח", אשר נועד לתת שליטה מוגברת למשרד החינוך יחד עם הרשויות המקומיות בתוככי המוסדות החרדיים, בתחום "החינוך המיוחד".

למרבה התדהמה מתברר, כי בהנהלת החינוך העצמאי מתכוונים להיכנע ולהתפשר עם משרד החינוך בנושא זה, ולהכניס את הפרוייקט ההרסני למוסדות החינוך של רשת "החינוך העצמאי" ורשת "מעייין החינוך התורני", זאת בזמן שמנכ"ל החינוך העצמאי בעצמו, מבהיר בצורה ברורה את הפגיעה החמורה שיש בכך לעצמאות החינוך החרדי.

במכתב כותב מנכ"ל החינוך העצמאי אודות התוכנית החמורה כדלהלן: "הפעלת התוכנית כוללת הקמת ועדות שונות ומעורבות של הרשויות המקומיות ונציגי משרד החינוך בהחלטות פדגוגיות וחינוכיות מובהקות, מה שמעולם לא אפשרו לנו גדולי ישראל זצוק"ל ושיבדלחט"א". ואולם באופן אבסורדי, בהמשך המכתב, לאחר שנכתב שכעת אין לשתף פעולה עם הפרוייקט, נכתבו המילים הבאות שחור על גבי לבן; "...עד

אודות המיפגע החמור, אלא ההיפך, למטרת סחר-מכר של 'כיפופי ידיים' של הנהלת הרשתות מול משרד החינוך, לצורך השגת הפשרה המיוחלת והשגת ה ה ט ב ו ת ה ת ק צ י ב י ו ת שיקבלו עבור שילוב הפרוייקט במוסדות החינוך. השערה זו מבוססת אף על שיתוף הפעולה התקדימי של

מורחב החינוך העצמאי
לתלמודי תורה ובתי ספר בית יעקב בארץ-ישראל
המשרד הראשי: רח' אדוניתו הכפר 17, ירושלים
טל': 02-5890617 פקס: 02-5322495

המנהל הכללי

בס"ד, יום שלישי י"ד אדר א תשע"ט

לכבוד
מנהלי בתי הספר של החינוך העצמאי
שלום וברכה,

הנדון: הטמעת תכניות 'הפלח' בבתי הספר של החינוך

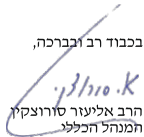
בימים האחרונים הגיעו הודעות מטעם משרד החינוך והרשויות המקומיות לבתי הספר ובהן הנחיות ומועדים להגשת תכניות לפרוייקט 'הפלח'.

הפעלת התוכנית כוללת הקמת ועדות שונות ומעורבות של הרשויות המקומיות ונציגי משרד החינוך בהחלטות פדגוגיות וחינוכיות מובהקות, מה שמעולם לא אפשרו לנו גדולי ישראל זצוק"ל ויבדלחט"א.

פעולה זו מצטרפת למגמת הניסיון להתערב באמצעות 'מרכזי פסיג'יה' בהכרזות ובהשתלמויות צוותי ההוראה.

לאור האמור, יש להמנע לחלוטין מלהכין או להגיש כל תכנית מסוג זה ו/או להשתתף בכל הדרכה ומפגש שנועד להטמיע תוכניות 'הפלח' בבתי הספר. עד להסדר מוסכם בין 'החינוך העצמאי' ומשרד החינוך בנושא.

"עד להסדר מוסכם בין 'החינוך העצמאי' ומשרד החינוך בנושא"

בכבוד רב ובברכה,

הרב אליעזר סורוצקין
המנהל הכללי

• הודעה בנוסח זהה הופצה אף בידי הרב חיים ביטון - מנכ"ל רשת "מעייין החינוך התורני - בני יוסף", למנהלי בתי הספר של הרשת.

מכוונים כלפי התוכנית ההרסנית שנפרשה על ידי "המחוז החרדי" ב"תוכנית החומש" לשינוי פני החינוך החרדי בחמשת השנים הקרובות (רח"ל), של הקמת "מרכזי פסג"ה" בששת הערים החרדיות, להחדרת קורסי ההשתלמויות וההכשרות המקצועיות הפסולות לצוותי ההוראה במוסדות החינוך החרדיים.

ובכן, מילים ברורות אלו של מנכ"ל החינוך העצמאי השולל את התוכנית הפסולה הזאת, יפות היו אולי ל"שכר שיחה נאה" אילו היו בעלות משמעות מעשית ולו המינימאלית ביותר.

אולם מה נעשה לנוכח הסתירה הפומבית והמבישה, כאשר "המכון למורים של החינוך העצמאי" מפרסם מזה תקופה במקומון בעיר ביתר עילית, על השתלמויות למלמדים הנערכות בשיתוף עם "מרכז פסג"ה" אותו שולל המנכ"ל מכל וכל?... גדולה היא הבושה!

בשום פנים ואופן לפרויקטים שונים ומשונים מבית היוצר של אויבינו, הבורים והריקים המינים והכופרים - אנשי הרוח של משרד החינוך!?

ג. מהיכן חדרה לתוככי החינוך העצמאי הרוח הרעה שניתן 'להכשיר את השרץ' ולבצע 'התאמות' של תוכניות פסולות בתכלית עבור ילדי ישראל הטהורים!?

הלוא כל התוכניות הזרות והתכנים הפסולים מבית היוצר של משרד החינוך, מושתתים על דעות כוזבות ואפיקורסיות, כאשר ברור שגם לאחר סינון ו"טיהור" מדומה של התוכניות הללו, בסופו של דבר מביאים הם בכנפיהם את הרס החינוך החרדי. וכפי שניתן להיווכח בספרי לימודי החול היוצאים לאור בשנים האחרונות באישור משותף זה לצד זה של משרד החינוך ושל החינוך העצמאי, כשהתכנים הארסיים עוברים "התאמה" כביכול, כשכמובן גם לאחר ה"התאמה" הספרים הללו פסולים מלבוא לתוככי החינוך החרדי. וכפי שכבר הובאו דוגמאות שונות לכך בגליונות "קול החינוך".

ההתנהלות המוקוממת של הנהלת "החינוך העצמאי", הנוקטת בגישה של מחאה קולנית מדומה לצורך הפרוטוקול ובו זמנית מבצעת פשרות מרחיקות לכת בנושא עליו נשמעת המחאה המדומה כפי שניכר ממכתבו של מנכ"ל החינוך העצמאי, מוצאת ביטוי במכתב זה אף בנושא הנוסף הנזכר במכתבו של המנכ"ל:

ההתנהלות המוקוממת של הנהלת "החינוך העצמאי", הנוקטת בגישה של מחאה קולנית מדומה לצורך הפרוטוקול ובו זמנית מבצעת פשרות מרחיקות לכת בנושא עליו נשמעת המחאה המדומה כפי שניכר ממכתבו של מנכ"ל החינוך העצמאי, מוצאת ביטוי במכתב זה אף בנושא הנוסף הנזכר במכתבו של המנכ"ל:

במכתב נכתב כדלהלן: "פעולה זו מצטרפת למגמת הניסיון להתערב באמצעות 'מרכזי פסג'ה' בהדרכות ובהשתלמויות צוותי ההוראה". הדברים

קשות על החינוך ללא הרף ע"י משרד החינוך, לא ראינו שום שיתוף פעולה ואיחוד כוחות של שתי רשתות החינוך החרדיות על מנת להדוף את ההתנכלות הנפשעת, וככל הנראה כעת, לצורך השגת הסדר עם משרד החינוך, לראשונה מתאגדים יחדיו בעמדה אחידה.

* * *

התנהלות מזגזגת ופשרנית זו, מהווה סתירה לכל מהותו ותכליתו של "החינוך העצמאי", הגוף שנוסד ונועד לשמור על עצמאות חינוכית מוחלטת ללא נתינת שום פתח ושליטה לגורמים חיצוניים שיקבעו את מתכונת החינוך של ילדי ישראל ח"ו.

וכבר כתב רבינו מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל בעת שהחלו ההתערבויות של משרד החינוך במוסדות החינוך החרדיים לפני כ-15 שנים, במכתבו אודות תפקידו של החינוך העצמאי במצב זה, בזו הלשון: "שמא קא גרים, לא בכדי נקרא שמו החינוך העצמאי - אלא להורות כי זו מהותו - עצמאות רוחנית בחינוך, ולכן יש למנוע כל התערבות זרה של השלטונות בסדרי ותכני הלימודים והחינוך". ואילו עתה ניכרת התנהלות של כניעה ומסירת מושכות החינוך במוצהר לידי משרד החינוך.

מי שעומדת לפניו מסירות נפשם והקרבנות העצומה וההרואית של גדולי ישראל זיע"א למען "החינוך העצמאי" להעמדת החינוך החרדי באופן עצמאי ללא כפיפות לרשויות השלטון, יתהה ויתקומם ויציב את השאלות המתבקשות נוכח התנהלות חמורה זו:

א. היאך יתכן שתוכנית הנעשית ביוזמת משרד החינוך שמטרותיו ידועות לשנות ולקלקל את החינוך החרדי מן היסוד, תיכנס ותוטמע בתוך מערכת החינוך של תלמודי התורה ובתי הספר החרדיים!?

ב. האם אין זה פשוט וברור, כי אחריות החינוך על ילדי ישראל ובכללם ילדי "החינוך המיוחד" שעבורם נועדה התוכנית המדוברת, מופקדת אך ורק בידינו בלבד באופן מוחלט ובלעדי, ואיננה נזקקת

הקורסים המלא בדרך אינם

מלמדים בתלמודי תורה?

משתלם להשתלם!

עיריית ביתר עילית ומרכז פסג"ה - פיתוח סגלי הוראה פותחים את קורסי החוגף המקצועיים על טהרת הקודש

פסיכולוגיה חיובית

מרבית: מיכאל סטריק

הוראת החשבון

מרבית: מיכאל שימשוביץ

בשיתוף המכון למורים לחינוך העצמאי

מרכז פסג"ה

ללמוד את השליחות

15 שעות נוספות

מרכז פסג"ה מרכז גבירי למורים

רישום בימי א'-ה' בין השנים 9

בטל: 193773

ילדי שכונת נוה יעקב מופקדים בידי ה'מינהל הקהילתי'

מיהו אותו תושב השכונה ששמו הוזכר במכתב? ובכן, לא יאומן כי יסופר, הלה הינו מנהל "מחלקת נוער" במינהל הקהילתי, כאשר המנהל הקהילתי הוא זה שמפעיל את ה"חוג לכל ילד" מטעם משרד החינוך. פשוט וחלק, למנות את ה'חול' לשמור על החלב!...

ומה הן תוצאות ה"שמירה" הזו?

ובכן, בפרסום חדש שהתפרסם במקומון השכונתי "מזרח", מתבשרים ילדי כיתות ג' ד' ה' ו', על חוגי טכנוטריק, הכוללים "חוג טכנולוגי חדשני בו הילדים ילמדו מושגים מרתקים מהעולם הטכנולוגי", וכן "לימודי מושגי יסוד בחשמל", וכן שני חוגים נוספים, שבמילים פשוטות מדובר בקורס לשימוש במחשבים וגרפיקה לילדים הרכים (כאשר כל אחד יודע מה המשמעות של התעסקות במחשבים ובפרט לילדים הרכים), כשהם מנסים להסוות זאת בכותרת ערמומית: "רוצים ללמוד איך להקליד חידושי תורה?"...

חשוב להוסיף, כי עצם הנגשת קורסים לילדי תשב"ר ויצירת תרבות של בילויים עבורם לעיתות הפנאי הוא דבר פסול מעיקרו. ההתעסקויות בדברים זרים אלו מוציאים מהילדים את החשק וההתלהבות מדברי תורה כידוע, ומנתבים את התלהבות הנוערים לדברי הבל וריק.

אין ספק שילדים שראשם מונח בדברים כאלו, נכבה אצלם ה'ברען' ללימוד התורה"ק והשאיפה לחקות את אחיהם הבוגרים הרכונים על הגמרות ושקועים בסוגיות הש"ס מתוך להט, מתיקות ואהבת התורה.

בכבוד רב
קורא בשכונה
(השם שמור במערכת)

הילדים בחינוך העצמאי - ילדים חרדים - מקבלים חוגים במימון המדינה בסכסוד המדינה, זה מהלך שלא היה שנות דור... מי שרוצה נפתח גם לכיוון של לימודים נוספים, הכל ברוח של החינוך החרדי ותוך כדי כך לבנות גם את העולם של שעות הפנאי, שעות אחה"צ, את החינוך הבלתי פורמאלי. יהיו לנו קרוב ל-6000 ילדים שיהיו השנה במערכת חוגים." דברים ברורים ביותר: "לבנות גם את העולם של שעות הפנאי"...

ככל הנראה, בעקבות הכתבה שפורסמה בגליונכם, נשלח להורים מכתב ע"י שנים מהתתי"ם בשכונה, בו הם כותבים כי "בהתייעצות עם רבני השכונה... הננו להודיע כי אנו אוסרים להשתתף בכל החוגים המתקיימים ע"י ה'מינהל הקהילתי"...

עד כאן טוב ויפה, אלא שמשום מה במכתב הנ"ל הוסיפו הסתייגות: "ללא רשות מפורשת מהנהלת הת"ת". הוספה זו

העלתה בליבי חשד, שהם רוקמים דיל כל שהוא עם המנהל הקהילתי, וזו היא הסיבה להסתייגות זו. קוית שאתבדה אך לדאבוני זה לא קרה, כעבור מספר חדשים נשלח מכתב נוסף להורים מטעם אחד התתי"ם, בו נכתב כי "בהמשך למכתבנו מערש"ק ויצא... הננו להבהיר כי בפגישה שהתקיימה בין ההנהלה לנציגי המינהל הקהילתי, הגענו להבנה... בהתאם לכך בוטלו החוגים העוסקים בספורט גרידא (כגון: כדור סל, אומניות לחימה וכדו'). לאור כך מונה איש קשר בר סמכא המקובל על הנהלת הת"ת, תושב השכונה, ה"ה הרב שליט"א, אשר תפקידו יהיה להתאים את התכנים של כל חוגי המינהל המיועדים לציבור האברכים כהשקפת הת"ת.

אנו מצפים שבעז"ה יהיה שיתוף פעולה פורה בין הנהלת הת"ת למינהל הקהילתי בכל נושא שיש בו זיקה לחינוך תלמידינו היקרים. בתפילה ובתקווה שלא תצא תקלה על ידינו ונזכה להיות שלוחים טובים להורים ולהדריך את תלמידינו בדרך הישרה.

בברכת שבת שלום
הנהלה

לכבוד מערכת קול החינוך.

בגליונכם החשוב נכתב אודות החוגים לילדי התתי"ם המתקיימים ב"מינהל הקהילתי" שבשכונת 'נוה יעקב'. כתושב השכונה ברצוני לשאת אתכם בהתפתחות הדרמטית או ליתר דיוק בהמשך הכאוב והמעורר גיחוך מר, בנושא זה.

בגליונות הקודמים התרעם על כך שהמינהל הקהילתי חודר בעקיפין ל'חדרים', והופך באופן לא רשמי למחנך של הילדים בשעות אחה"צ, באמצעות חוגים שהוכנו ע"י אנשי משרד החינוך, וכפי שמנכ"ל משה"ח ש. אבוהב אמר בפה מלא בראיון שהתקיים עמו (ביום ט' אלול תשע"ח):

"שר החינוך קבע מדיניות ברורה, שכל ילדי ישראל תחת כנפי משרד החינוך ולעשות כל שלא ידינו לאפשר לכל זרם, לכל מאפיין, לכל סוג אוכלוסייה, לכל אידיאולוגיה להביא את עצמה לכדי ביטוי ולכן כשאתה רואה שבפעם הראשונה

תלמוד תורה "קהילת קמניץ" נוה יעקב ירושלים

בס"ד, עש"ק בשלח תשע"ט

להורים היקרים
שלום וברכה!

בהמשך למכתבנו מערש"ק ויצא בדבר הצורך לפקוח עין על תעסוקת הבנים לאחר שעות הלימודים בת"ת במסגרות שונות, שלא יהיה ח"ו כזרע שולח עליהם מים לסחפן...

הננו להבהיר כי בפגישה שהתקיימה בין ההנהלה לנציגי המינהל הקהילתי, הגענו להבנה ומערך החוגים עודכן לפי הבנות אלו. בהתאם לכך בוטלו החוגים העוסקים בספורט גרידא (כגון: כדור סל, אומניות לחימה וכדו').

לאור כך מונה איש קשר בר סמכא המקובל על הנהלת הת"ת, תושב השכונה, ה"ה הרב שליט"א, אשר תפקידו יהיה להתאים את התכנים של כל חוגי המינהל המיועדים לציבור האברכים כהשקפת הת"ת.

אנו מצפים שבעז"ה יהיה שיתוף פעולה פורה בין הנהלת הת"ת למינהל הקהילתי בכל נושא שיש בו זיקה לחינוך תלמידינו היקרים.

בתפילה ובתקווה שלא תצא תקלה על ידינו ונזכה להיות שלוחים טובים להורים ולהדריך את תלמידינו בדרך הישרה.

בברכת שבת שלום
הנהלה

ג.ב. הורה המעוניין להאיר ולהעיר, או בהבהרה נוספת או בירור אחר, יכול למנות למזכירות הת"ת, ואנו בל"ג נעביר להרב שליט"א.

רחוב שאול 16 נוה יעקב ירושלים מיקוד 97471
טלפון: 072-2562288, פקס: 072-2562279

טכנוטריק

כיתות ג' ו'
לימוד מושגי יסוד בחשמל, בניית מעגלים והבנתו, בניית יתושי חרדיים בנרבות, מנסים עקרונות מתמטיים בנות, מנסים, רמזים, לח אצורה מיקרופון, עמי חכמי ועוד.

ימי חמישי 17:00-19:00
במתלה הקהילתי
עדרות נוה יעקב 38

כיתות ה' ו'
חוג טכנולוגי חדשני בו הילדים ילמדו מושגים מרתקים מהעולם הטכנולוגי תוך בניית מודלים ייחודיים בחתום הרוטטיקה כגון: שטח קו, פני בר ארות, עמנו דלת, ריבת ניגיה מאיר, עמי חכמי ועוד.

ימי חמישי 18:00-19:00
במתלה הקהילתי
עדרות נוה יעקב 38

חוג גרפיקה לבנים
בו הילדים ילמדו לעבד תמונות, סגנונות ועוד.

ימי חמישי 18:00-19:00
במתלה הקהילתי
עדרות נוה יעקב 38

הרשמה במערכת הטלפונית 079-5743738

ילדי החינוך המיוחד לאן?!

תגובות ועדויות קוראים

כהמשך לנושא זה וכתגובה למאמר המקיף שפורסם בגליון 116, מביאים אנו סיפור אישי נוסף שהועלה על הכתב ע"י אם לילד ב"חינוך המיוחד", הפוקח עיניים מנפץ מיתוסים בנושא חמור וגורלי זה. להלן הדברים:

החלאק'ה של אהרל'ה

היתה חגיגה יפה וכאובה מאוד כבר אז ידעתי שאהרל'ה לא יצעד במסלול הרגיל שבו צעדו אחיו הקודמים. היה לו איחור שפתי משמעותי שהשליך על יכולת הלמידה שלו. שנת הלימודים עמדה להתחיל, ואנחנו רשמנו אותו לכיתה מקדמת המסונפת לאחד ה'חדרים' המובחרים. לכאורה, הכי טוב בנתונים שלנו. אבל גם הטוב הזה היה קשה לי כל כך, והתמונות מהחלאק'ה מנציחות אמה מאחורי ממחטה רטובה מדמעות. השנה הראשונה הפיגה הרבה מהחששות שלי. הגננת היתה מקסימה, אישה שהייתי מאחלת לבני כגננת, גם מצד האישיות ויראת השמים. הילד למד והתקדם יפה. אבל בסוף השנה היתה לנו המלצה מקצועית שלא להעביר אותו עדיין לכיתה רגילה. 'עדיין', כך אמרו אז. מילה נוטעת תקווה.

ומה בחרה לדבר איתנו הגננת? "יש אימהות שחושבות שהתפקיד שלהן הוא בעיקר להתפלל", היא אמרה לנו. "ואני רוצה לצעוק ולומר להן, תעזבו את הסיפור! תפסיקו עם זה! במקום זה תעשו השתדלות, תקדמו אותו, תשבו על השטיח ותשחקו משחקי התפתחות". המסר, נניח - שלא להזניח את ההשתדלות הטכנית. אבל הטון, האווירה והצורה הצורמת בה נאמרו המילים, הציניות שנשבה ממנה כשדיברה על התפילות של אמה, פשוט היה מקומם.

באותה שנה היו בגן עשרה ילדים. וכאן אני חייבת להוסיף, שבכיתה מקדמת לעולם את לא יכולה לבחור אלו ילדים יהיו עם ילדך בכפיפה אחת. אהרל'ה היה עם ילדים שרחוקים מהסגנון של הבית שלנו מאוד. זו בעיה מוכרת בכל המוסדות של החינוך המיוחד וכיתות השילוב, בהם משובצים ילדים לפי רמות קושי ואבחנת החריג. אבל אף אחד לא הולך לשם מבחירה אלא מצורך. וכשצריך, אמרו לנו, אז חייבים. זה לא הרגיע בהרבה את המצפון.

מהר מאוד קראה לנו הגננת לשיחה "קשה איתנו בגן".

ככה מתנהל הגן

הצרות החלו בשנה השנייה. היא התחילה, השנה, באקורד צורם: אסיפת אימהות מקדימה עם הגננת.

היא אמרה לנו בטון מאשים. "הוא צריך ריטלין". מאיפה פתאום ילד עם חסך שפתי מתחיל גם עם בעיות קשב ריכוז? טוב, מה אנחנו מבינים בכלל. היא, הגננת, מצוידת בשלל תארים משלימים שלמדה באוניברסיטה, לפני שחצתה קווים וחזרה בתשובה. היא המקצועית. אנחנו, ההורים, סתם נגועים. ויש גם פסיכולוגית בצוות, היא יכולה לעזור לכם לקבל את הבשורה בצורה חלקה יותר.

הרופא הציץ על הדו"ח שמילאה הגננת, העיף מבט על אהרל'ה, ובהינף מקלדת אישר את אבחנתה המקצועית של הגננת. אהרל'ה התחיל לקבל כדור כל בוקר. באחד הימים ביקרתי בגן וראיתי אותו יושב מכונס וכבוי על הכיסא. הוא רואה אותי, קם ומשרך רגליים. איפה הקפיצות לגובה? איפה ההתלהבות? זה לא אהרל'ה שאני מכירה. יכול להיות שהכדור אשם?...

יתכן, מאשרת הגננת. אולי כדאי להעלות את המינון.

להעלות! נשימתי נעתקת. כאילו לא די בתופעות שהוא סובל מהן כעת. אבל מי אני שאומר. אני, הרי, בסך הכול אמה.

אני מנצלת את ההזדמנות ושואלת על הפנסים והשריטות שמפארים את אהרל'ה מדי יום. זה ילד אחר, מסבירה הגננת באנחה. ההורים שלו עוד לא מסכימים לתת לו עוד כמות של ריטלין. נראה, נדבר איתם היום בתקיפות שאי אפשר ככה לנהל גן.

'רווח' שכזה

אהרל'ה כבר קיבל ריטלין במינון של פי שלוש מהמקובל לגילו, ושוב קראה לנו הגננת לשיחה. הילד הוזה, היא אמרה. הוא מדמיין, מספר סיפורים שלא נבראו. מתי זה היה? אתמול. נו, ומיום אחד עושים עסק? לא פגשת בחיים ילד

עם דמיון עשיר ומפותח? עד עכשיו אין לי מושג מה הוא דיבר שם. את ההמשך אני יודעת היטב: קיבלנו הפניה לפסיכיאטר. הלכנו. הפסיכיאטר הסתמך לגמרי על הדו"ח של הגננת. קיבלנו כדורים פסיכיאטריים. בשלב הזה הרגשתי שאני מאבדת את הילד.

ועדיין חדלות האונים הזו. אתן צריכות להכיר את הגננת כדי להבין. היא שופעת ידע כזה, אשת העולם הגדול והמושגים הלועזיים. ואני, סתם אמה קטנה עם התהילים שלה...

אם אתן חושבות שהכדורים הללו סיפקו את הגננת, אנחנו מקבלים זימון נוסף לגן... הילד מרובע מאוד. ממש אינו מסוגל לצאת מהמשבצת. מה יש? כשאנחנו נותנים לילדים לבחור משחק דרמטי, מעין הצגה, הילד תמיד בוחר אותם דברים: שמחת תורה, הכנסת ספר תורה, ל"ג בעומר. לעומת זאת, כשבגן שיחקו משחקי סימולציה כדי לתרגל התנהגות נאותה במצבים שונים, הילד היה מנותק... משחקי סימולציה?! ביקשתי תרגום.

שיחקנו מסעדה, הסבירה לי הגננת. הולכים עם אבא ואימא למסעדה, מזמינים אצל המלצר את המנה שאוהבים, מחכים בנימוס, אוכלים יפה... הוא פשוט לא ידע מה זו מסעדה! טהור שכמותו.

רק אז התחילו ליפול לנו כל מיני אסימונים. המחברת הזו, מחברת המושגים שהילד מביא הביתה בכל שבוע. מה יש בה? פירוט רחב ודקדקני של סוגי מכוניות, היכרות מפורטת מבפנים ומבחוץ ומיפוי ההבדלים בין מכונית 'מרוץ' לרכב שטח, מכונית מדגם כזה ומדגם אחר, ואיפה ממוקם המנוע של המטוס ומה תפקידם של המחוונים ברכב. אלו המושגים שאהרל'ה מקבל? למה, זה יביא אותו ללמוד טוב יותר גמרא?

מה את רוצה, שאלה אותי הגננת. הילד שלך מקבל השכלה רחבה! זה הבנוס של ילד ב'גן מקדם', שהוא יוצא מכאן הרבה יותר חכם משאר חבריו בני גילו. הוא יושב עם מורות מקדמות וכל חצי שעה מתחלף השיעור, ויש גם שיעור התעמלות מחלץ עצמות ומקצועי במיוחד. אתם רק מרוויחים!

לא הצלחתי להתרגש מהרווח. גם לא התפעמתי מההשכלה. צר לי. שלחתי את הילד לגן חדר, נכון, גן מקדם, אבל רציתי חינוך טהור, שיקדם אותו למעלה.

רבי יצחק אלחנן'ס קטנים שלנו

בשלב מסוים קראו לנו לשיחה עם הפסיכולוג של הגן. שמכיסו מציץ מכשיר בעל מסך גדול. שהוא אמור ללמד אותנו עקרונות בחינוך. לעולם, לעולם לא להרים יד על ילד. רק בהבנה, בהידברות, בנועם.

באותה עת כבר היינו תמימים פחות, אופוזיציוניים יותר. אולי לכן העז בעלי ושאל אותנו: "ואתה? על הילדים שלך לעולם אינך מרים יד?"

הפסיכולוג הצעיר נבוכ. "תראה", הוא גירד בעורפו, "אני לא אומר לך, יש פעמים ש... מה אגיד לך, הם עולים על כל העצבים, ואז, הום... אני לא שולט בעצמי ומחטיף להם. טוב, מה אני יכול לעשות, זה מתפרץ לי".

"אז למה", שאל אותו בעלי, "למה לא לתת לילד את הסטירה הזו בצורה מחושבת יומיים קודם, לחנך אותו תחת שליטה, ולא לתת לילד לעשות כל העולה על רוחו ואז להתפוצץ ולהגיב באיבוד עשתונות? האם אתם חכמים יותר משלמה המלך?" לא היו לו תשובות.

לקראת סיום השנה קראו לנו לשיחה עם הצוות. הילד שלכם לעולם לא יוכל לתקשר עם חברים, הטיחו בנו. הוא לא יוכל לעולם ללמוד חומש. שלא לדבר על גמרא.

"מאיפה את יודעת?" התפרצתי. ובכן, הגנת ניסתה לבחון אותו בחומש, הסבירה לו כמה פסוקים, והילד נתקע ולא הצליח להסביר מה"תוהו ובוהו". הערתי לה, "אז מסבירים עוד פעם. לרבי פרידא היה תלמיד שלמד כל יום ארבע מאות פעם והוא לא חשב להתיימש, לא אמר שאין לו סיכוי... מיד ידעתי שהפסדתי מבחינתה. מילא הייתי מביאה לה איזה מחקר מנופח, אבל מקורות מהגמרא...?"

יצאתי משם רועדת. שנה שלמה הילד סובל, נמצא במסגרת שאינה מתאימה לו. מקבל את כל התרופות שאמרו לנו והופך להיות צל של עצמו. העיקר שהוא כבר יתקדם ונראה את הפתח החוצה. והנה, מה? לעולם לא. לעולם, לעולם.

אלו מיליים? התקוממתי כולי! מי שם אותם להחליט בגיל ארבע-חמש על עתיד הנשמות? כרופאים הם טובים, כאנשי מקצוע. אבל מי מינה אותם לחרוץ גורלות?

ואיפה, איפה היו גדולי הדורות אם היו מחתימים עליהם תוויות בגיל חמש ומפנים אותם ללימודי נגרות ואלקטרוניקה? כמה מתוכם היו נחלצים מהמלכודת הזו והוצבים

'חינוך מיוחד' על טהרת הקודש!

ומעדיפים לא לדעת את האמת, מלמעלה הכל נראה בסדר אולם כבר קרה לנו פעמים רבות שכאשר ילדים אלו הגיעו לגיל 12 פלוס, שאז ההורים קולטים לפתע שהילד כמעט לא למד הרבה לימודי קודש, ואז הגיעו לת"ת שלנו שנקח את הילד. כמובן שאנו נאלצים לסרב, כי אצלנו בגיל הזה לומדים כבר הרבה לימודי קודש, חומש, רש"י, משניות, קיצור שלחן ערוך ואפילו גמרא, ואותם ילדים לא התאימו, לא ברמה ולא בהשקפה.

ההורים מתחננים, ואנו בהוראת הרבנים נאלצים לסרב, הילדים אצלנו הם תמימים, טהורים ומחונכים למופת ואיננו יכולים להכניס אלינו ילד מחינוך שונה משלנו. בגיל 12 ומעלה כבר קשה לשנות, והמלמדים לא רוצים לקחת סיכון, חלק מההורים אפילו אז לא קולטים שיש בעי' במוסדות שבהם למדו מקודם, הם השלימו עם המצב ומקבלים עידוד וחיזוק מהנהלת המוסד שילד כזה לא יכול היה להגיע ליותר, לכן עדיף להשלים עם המצב ולא להלחץ, וזה רק תלוי בילד.

בתור מאבחנת ומטפלת רגשית אני רואה שוב ושוב מצבים כאלו, כואב לי מאד על השנים היפות שהלכו לאיבוד, אבל אין מנוס, כבר מאוחר מדי.

צריך לדעת גם שמשרד החינוך נכנס לבתים שלנו דרך הילדים של חינוך המיוחד, ההשקפה של הילד משפיעה על כל בני הבית.

הת"ת שלנו מתנהל לפי דרך ישראל סבא, עם הכוונה של גדולי ישראל, המצב הכספי לא קל, אבל הילדים בס"ד עולים מעלה מעלה בתורה וביראת-שמים, וזה שחרנו.

גם הטיפולים הפרא-רפואיים מתבצעים בידי צוות חרדי שמתאימים לרוח שלנו. אנו מעדיפים לטפל בילדים באמצעות פעילויות מיוחדות בהשקעה ומקצועיות רבה, מאשר לטפל בהם בתרופות כמו ריטלין וכדו' (מלבד במקרים קיצוניים ע"פ הוראת רופא מומחה), וכן הילדים מטופלים היטב בצורה טבעית, בידי צוות מסור וחרדי, שמשפיעים אך לטוב, ללא נזק רוחני ובריאותי.

בתודה ובתקווה לשינוי המצב

הנהלת הת"ת והצהרון השיקומי

"צאן יעקב" ירושלים

052-7678008

כבוד המערכת של "קול החינוך"
ראיתי בס"ד את העלון החשוב "קול החינוך", התרשמתי מאד, כל מילה אמת ויציב לצערינו. מזמן כבר היו צריכים לעלות את הנושא על הנייר, למען הציבור שומרי התורה, כל שנה נופלים חללים במוסדות אלו, ואין מי שיקום נגד הגזירה.

הרבה אשמים, המוסדות הרגילים שלא מוכנים להשקיע בילד/ה עם קשיי-למידה, עם כל הצער נאלץ ילד כזה לעבור לחינוך המיוחד, למרות שעם הרבה השקעה יכל להמשיך בחיידר רגיל, מה שכתבתם נכון מאד.

לפני 42 שנה בעת שלקחנו תחת חסותנו ילדה בת 3 מבית קשה, אחרי מוות קליני, עם איחור התפתחותי רציני, נלחמנו על חינוך הטהור, הכנסנו אותה ל"חינוך ירושלים" (בהנהלת משפחת פפנהיים שיחיו), שילמנו למורה פרטית והילדה קבלה חינוך טהור ועלתה מעלה מעלה ביראת שמים ובמידות טובות, היום היא נשואה, אם לשלשה ילדי חמד.

בזמנו לא היו מוסדות לחינוך המיוחד בהנהלה חרדית, ולכן לא היה מצב שלחצו על הורים לשלוח למוסדות החינוך המיוחד, אבל היום הכל השתנה, עקב ריבוי של מוסדות חרדים לחינוך המיוחד תחת משרד החינוך והעיריות, ההורים מסכימים להעביר את הילדים למוסדות אלו, למרות שהם חייבים להתנהל לפי הוראות משרד החינוך, כאשר לא הכל מתאים לילדים מבתיים חרדיים - בלשון המעטה - והנזק בהתאם.

גם אנו נאלצנו להכניס את הבכור של בתנו המאומצת למוסד של חינוך מיוחד בעקבות לחץ הת"ת שבו למד. אחרי 3 שנים ראינו שלא נוכל להמשיך במקום הזה מבחינה רוחנית, והתייעצנו עם גדולי ישראל שליט"א שעודדונו ותמכו בתכנית של פתיחת ת"ת על טהרת הקודש לילדים מיוחדים.

ואכן לפני שש וחצי שנים פתחנו בירושלים את הת"ת "צאן יעקב" בהכוונת הרבנים שליט"א על טהרת-הקודש, ילדים נכנסו ויצאו מהמוסד שלנו, חלקם חזרו לת"ת רגיל אחרי השיקום, וחלקם לצערינו עברו למוסדות רשמיים.

המצב הוא שבגלל שהמוסדות של חינוך מיוחד הם בהנהלה חרדית, ההורים רגועים

להם בעקשנות דרך החוצה? כמה רבי יצחק אלחנן'ס היינו מאבדים?

כיתה מקדמת - לאן?

לפני תום השנה, הגיע אלינו המידע שהביא אותנו להחלטה. גילינו שבגן בו למד אהרל'ה חלק מהצוות הפרה-רפואי היו 'בנות שירות לאומי'. זה כבר היה הרבה מעבר למה שיכולנו לספוג. מישהו החליט שהילדים הללו לעולם לא יוכלו ללמוד, אז אפשר להכניס להם מה שרוצים, להכתים את הנשמות הטהורות הללו, על מנת שבסופו של דבר אכן יגשימו את התחזיות.

אני חייבת להדגיש, הכי מודגש שאפשר, אל תקישו מהסיפור שלי למקומות אחרים. מהיכרות קרובה, ממש לא כל המקומות הם כאלו. יש מקומות שמורים, בהם הצוות המקדם מורכב מנשות אברכים שלמדו בסמינרים מובחרים, הפיקוח הוא חרדי למהדרין והכול על טהרת הקודש! אם תבררו, תגיעו גם אתם לשמות הטובים הללו. וזה בדיוק המסר שלי. תבררו, אל תלכו בעיניים עצומות אחרי מה שאומרים לכם. לנו לא היה מי שימליץ. אז עצמנו עיניים, סמכנו על הגנת בשנתנו הראשון שהייתה באמת מיוחדת והיינו בטוחים שככה ימשיך הלאה.

כעת ניסו להפנות אותנו למסגרת מקדמת של כיתות משולבות בתלמוד תורה אחר, שם לומדים הילדים תורה מפי מורות עד גיל עשר(!). המקצועיות משחקת כאן תפקיד חשוב, מכיוון שזו כיתה 'אקסטרנית' שממומנת על ידי משרד החינוך. המורות כולן עברו הכשרה אקדמאית, והן נראות בהתאם. מגיל עשר יש מלמד, במחצית היום הם לומדים נגרות וחשמלאות ובמחצית השנייה מתחילים משניות. המלמדים עצמם אינם הדגם הרצוי ליראת שמיים, מאחר שאף הם עברו הכשרה אקדמאית. וכאן אני נוגעת בזוהרות רבה בנקודה שאולי לא הייתי צריכה לחשוף, אבל אוי לי אם לא אומר: מכסות ויעדים אינם קיימים רק במסלולי הצבא. יש מוסדות, ושוב - לא כולם, שמנהלים ציד נפשות מכוער לכיתות המקדמות. זהו עוול בן שני חלקים, הראשון הוא סכום גבוה מאוד שמשולם 'לחידר' על כל 'ראש' שלומד בחינוך המיוחד. הצוות המלמד מתוגמל כמו ב'חידר', בשכר נמוך, וההפרש מעשיר את קופת ה'חידר', פיתוי עצום למנהלים. אבל זה עוד החלק הקטן. החלק המשמעותי יותר נוגע למכסה המינימלית המתירה פתיחת כיתה

תקנית, שמונה ילדים. ומה אם יש שבעה ילדים? כבר אמר לי מפקח הינוכי ידוע על המצב המתחולל בשטח במוסדות מסוימים: אם אין חולים, לוקחים ילדים ועושים אותם חולים. כי מה האופציה? להעביר את הילדים למוסד אחר שיקבל את כל הרווחים? לפטר את העובדים ב'חדר' 'שלנו'? לא יעלה על הדעת! לא אמרתי, ועוד פעם - לא אמרתי שכך זה בכל מקום. אבל תפקחו עיניים, תהיו קצת חשדניים. מותר לכם לדעת מה קורה עם הילד שלכם, אולי הלחצים שמופעלים עליכם להפנות אותו לכיתה מקדמת נובעים ממקום אחר, אולי לא טובת הילד עומדת מול העיניים של מקבלי ההחלטות.

לאחר שנה שלמה כבר לא היינו תמימים. כיתה מקדמת, יפה, אבל לאן היא מקדמת? מה יצא מהילד שלנו? איך אני יכולה להחליט שילד אחד שלי, שעמד גם הוא למרגלות הר סיני וקיבל תורה ברטט ובזיע, לא יזכה לעולם ללמוד אותה בטהרה? בורא העולם נתן לי נשמה קדושה, ביקש ממני וציווה עלי: אל תחטאו בילד! וכי מותר לי למעול בתפקיד?

לא הכישרון מצמיח, העמל מגדל!

הקלינאי שאליו הגענו אחרי בירורים מקיפים היה שונה מכל אלו שהכרנו קודם. הוא היה חרדי שלמד באופן פרטי את המקצוע ולא דרך מעולם במקומות שנאסרו על ידי גדולי ישראל. הוא עשה לילד מבדק כזה ומבדק אחר, באווירה נינוחה. אהרל'ה שיתף פעולה והיה מאושר מתשומת הלב.

בסיום הבדיקה התיישב הקלינאי על כיסאו ובישר לי שהוא אינו רואה סיבה שאהרל'ה לא יוכל ללמוד בכיתה רגילה. אמנם הוא יאלץ לבקר אצל קלינאי תקשורת פעם בשבוע, ויתכן שבתקופה הראשונה יהיה לו מעט קושי להביע את עצמו, אבל הוא ישתלב היטב, להערכתו.

זו היתה אבחנה שונה באופן מהותי מכל מה שקיבלנו עד היום. יצאתי מרפאת. כל אימא שעוברת קשיים עם ילד, חולמת להגיע לאיש מקצוע כזה שיפריך את כל החשדות, כמו בסיפורים הטובים. מבצע קטן או גדול, עוד קצת תשומת לב או ויטמינים וברזל, והילד חדש על המדף. לרוב, כמה מאכזב לגלות, הרצון הזה נשאר כמוס ולא מתממש. אבל אנחנו, ובכן, כן. האמת, בעומק ליבי ידעתי שכל מה שאמרנו עליו אינו נכון. הילד שלי אינו 'מופרע קשב' ואינו בעייתי ב'תקשורת חברתית'. עובדה

שבשנה הראשונה היה הכל בסדר. כל הבעיות התחילו בשנה השניה, עם הגנת האקדמאית הזו.

בלב רועד רשמנו אותו ל'חידר' קטן, שעשה את צעדיו הראשונים תוך חבלי הקמה קשים וסיעתא דשמיא גדולה ומאירה. הם הסכימו לקבל את אהרל'ה לניסיון. כוונה אינני כותבת את שם המקום, כי יש כאלו שבכל סיפור מחפשים את הנקודה השחורה, ובמקום לראות את הנס, את אהרל'ה נכנס ל'חידר' מובחר, עם דרישות גבוהות - הם יסיקו מכאן שה'חידר' הזה הוא בעל רמה פחותה. עובדה, הוא מקבל ילדים כמו אהרל'ה. במקום לשנות את המבט של אנשים, לומר להם שה'חידר' לא השתנה, זה אהרל'ה שלי - אני מעדיפה להסתיר את שמו. אבל תאמינו לי שמבחינת הרמה הלימודית גם אתן הייתן שולחות את הילדים המוצלחים ביותר בלי לחשוב פעמיים.

ואל ה'חידר' המצוין הזה נכנס אהרל'ה שלי. לכיתה א', כמו כל ילד בן גילו. הלך בבוקר, חזר גדוש חוויות בצהריים. עמדנו בקשר מתמיד עם הרב'ה. הוא לא הבין למה. הילד מבין היטב, לומד כמו שצריך, קצת שובב. הכל רגיל, רגיל - אתם שומעים, הורים יקרים? שומעת, אמא שלא מפסיקה לבכות? הילד שלך רגיל לגמרי.

אל הקלינאית הוא המשיך ללכת. את הכיתה המקדמת לא ראינו, אבל את הכדור לא העזנו עדיין להפסיק לתת לו. אולי כל הקסם הזה מתרחש רק בזכותו? באמצע כיתה א' הלכנו לנוירולוג דרך הקופה, שהוריד לו את המינון לשליש. הוא היה מסופק אם הילד בכלל צריך, אבל חשש להוריד את הכדורים לגמרי.

בכיתה ג' המלמד הרים טלפון לבעלי והתלונן על הכדורים שהילד לוקח. הוא לא צריך אותם, הם סתם מפריעים לו. תורידו לחודש, תנסו. ניסנו, בזוהרות נפעמת.

היום אהרל'ה לומד בכיתה ד', משנן בעל פה משניות, לומד בחשק גמרא. לא, הוא אינו קוטרף 'מאיות', הביתה הוא מביא מבחנים בציונים של שבעים, ואנחנו חוגגים סביבו בהתרגשות: שבעים אחוזים! שבעים אחוזים של גמרא ומשניות הוא יודע! ב'כיתה המקדמת', האמינו לי, גם ארבעים אחוזים הוא לא היה לומד. הוא מקבל הרבה עידוד מאיתנו וגם מה'חידר', אנחנו יודעים שתלמידי חכמים אינם צומחים דווקא מכישרון, אלא בעיקר מעמל והשקעה. ברוך השם, משניהם יש לו בשפע. וגם תפילות של אמא. למדנו כבר, שזה המתכון הטוב ביותר בנמצא.

תלמוד תורה או תלמוד ספורט

למערכת הנכבדה שלו' וברכה אני רוצה להעיד על מחזה מוזר מאד שראיתי בעיניי באחד התת"ם הידועים בירושלים. באחד הימים לאחר תפילת שחרית יצאתי מביכנ"ס וראיתי בחצר של החיידר ממול מחזה מוזר מאוד. היתה שם קבוצה של ילדים בגיל של כיתה א' בערך, עם אדם שהיה עם כובע קש גדול וגם לכל הילדים היו כובעי קש, והוא עשה להם תרגילים ופעילות של התעמלות או משהו דומה, והיה אפשר לשמוע את ההוראות של הפעילות, לקפוץ לעמוד לנתר וכו' וכו', וזה היה נראה כמו פעילות של בית ספר חילוני.

אח"כ כשביררתי אצל הורים שיש להם ילדים בחיידר הזה, אחד ההורים שיש לו בן שהשתתף בפעילות הזאת, סיפר לי דבר חמור בבחי' עבירה גוררת עבירה, שהאיש הזה המגיע לעשות את הפעילות עם הילדים, מגיע לפעמים באמצע התפילה, ולכבודו מפסיקים את התפילה בשביל לעשות את הפעילות ורק לאחר גמר הפעילות ממשיכים את התפילה. זה מה שהוא העיד לי.

מה קורה כאן? מה פשר הפעילות הזו? פ.ל. ירושלים

אש זרה

לכבוד מערכת קול החינוך שלומכם יסגא

בני לומד בת"ת יודע ומפורסם בעיר ביתר. לפני כמה שבועות לקחו את התלמידים לטיול וסיוור ב"מכבי אש". אמנם אנחנו עדיין לא זכינו לשלוח את הבן לת"ת על טהרת הקודש והחינוך, אבל אנחנו עירניים מאוד לבעיות, ולכן דיברתי עם הבן שיחה מיוחדת על הנושא של "מכבי אש" כדי להסביר לו שאין לנו הערכה אליהם ואין לנו שום קשר איתם.

אבל התגובה של הבן היתה ממש מפתיעה. הוא אמר ש'הכבאים' כשהם לא צריכים ללכת לכבות שריפה, הם לומדים תורה, והם ממש צדיקים. היינו בהלם, שזו

בתי ספר לשוטרות... רח"ל

לכבוד גיליון "קול החינוך"

ברצוני לספר על אירוע חמור ביותר שהתרחש בבית הספר של "החינוך העצמאי" בשכונתנו. בבית הספר יש תורנות של תלמידות שעומדות לפני ואחרי הלימודים בבוקר ובצהריים במעברי חצייה בכבישים ליד בית הספר, עם אפוד משטרתי זוהר, ותמרור ביד, ועוצרות את המכוניות כדי שהתלמידות יוכלו לעבור את הכביש.

הפעילות התמימה הזאת כוללת כיום "הדרכה רשמית" מלאה מטעם המשטרה, ע"י שיעורים שהתלמידות צריכות לעבור בבית הספר ע"י שוטרות שמגיעות לבתי הספר ומעבירות לתלמידות שיעורים עם החוקים והכללים שהם דורשים שהתלמידות יידעו לצורך זה. התוכנית גם מתנהלת בליווי כינויים משטרתיים, כמו לדוגמא כינוי של 'קצינה' של התלמידה בראש קבוצה, וכדו'.

לבית הספר בשכונתנו, הגיעה שוטרת בלבוש פרוץ למשך שלושה ימים רצופים להדריך את התלמידות. השוטרת התיידדה עם התלמידות, ובהפסקה היא הסתובבה עימן בחצר והראתה להם דברים באיפוף שלה! ואם לא די בכך, ביום השני התלמידות הגיעו עם בלונים לכבוד השוטרת, כי היא סיפרה להם ביום הקודם שלמחרת תהיה לה יום-הולדת אז הם הגיעו עם בלונים לכבודה, ה"י... כל מילה נוספת מיותרת.

הגיע הזמן שהורים המעוניינים למלט את ילדיהם מהחורבן המשתולל, יפקידו את חינוך ילדיהם אך ורק במוסדות המנותקים לגמרי משרד החינוך ורשויות השלטון, ואשר מתנהלים על ברכי החינוך הטהור בדרך ישראל סבא.

ב.י. ירושלים

תגובת המערכת:

הכל יודעים שבשנים האחרונות חל שינוי דרסטי ביחסי השלטון כלפי הציבור החרדי, והיחס העוין של השלטונות שהיה מנת חלקו של הציבור החרדי לאורך כל השנים, הוחלף ביחס של "קרבה יתירה" מתוך המגמה הנוראה שעליה מושקעים משאבים ותקציבים אדירים, לשנות את הציבור החרדי ולבוללו בתרבות אנשים חטאים.

עלינו להפנים את המצב החדש, ולהסיק מכך את המסקנה המתבקשת. שלא כימים הראשונים הימים האלו, ואף דברים שנעשו בעבר כדבר שבשגרה ואולי אף בהיתר, דרושים כיום בדיקה יסודית וקפדנית ביותר, לראות האם לא חלו בהם שינויים, והאם הם לא הפכו לתקלה חינוכית חמורה עבור ילדינו.

הבדיקה המדוברת, צריכה להיעשות בשתי מישורים עיקריים. א. לוודא האם ידם הארוכה של השלטונות, לא חדרה לתחום זה, והאם לא התחולל בו שינוי ממש לרעה על ידם. ב. לוודא האם אותו התחום, שבעבר לא היה כרוך בסיכון רוחני ולא נכללה בו משמעות שלילית, לא מקבל עתה לנוכח המצב החדש, משמעות אחרת לגמרי. והמאורע החמור שתואר במכתב (שאמינותו נבדקה על ידי המערכת באופן מיוחד ואומת לפרטי פרטים), מהווה דוגמא מוחשית לכך.

אם בעבר היו בתי ספר שבהם היה נהוג שתלמידות בית הספר מתנדבות לסייע לבנות לעבור את הכביש בסיום הלימודים בצורה זו או אחרת, הרי שעתה אנו רואים בעינינו היאך הפך מנהג זה לתקלה איומה ונוראה ביותר, בשתי המישורים האמורים.

ראשית, זה הפך ל"תוכנית התנדבותית רשמית" הכוללת מערכות שיעורים שטומנות בחובן חיבור והתיידדות רח"ל עם שוטרות ("ייהרג ואל יעבור"!) באופן שלא נשמע מעולם בציבור החרדי, כאשר יש לכך משמעות חמורה כפולה ומכופלת לנוכח "ההסתגלות" שראשי השלטון חפצים לחולל בקרבינו ביחס לתחום זה דייקא.

ושנית, כאשר גורמי השלטון פועלים להחדיר בכל דרך את מושגי הצבא והמשטרה לתוככי הציבור החרדי על מנת להגיע למצב של 'שילוב' הציבור החרדי בתפקידים צבאיים ומשטרתיים רח"ל, הרי שפעילות כזאת מסוג של 'התנדבות משטרתית' ע"י בנותינו (עם אפוד זוהר עם הסמלים הרשמיים וכל התפאורה הנלווית), מקבלת משמעות חמורה ביותר לנוכח ההשפעות וההשלכות החמורות שעלולות להיגרם מכך בקרב התלמידות.

ומכאן שעל ההורים לפקוח שבע עיניים לא רק על ההתנהלות המימסדית של בית הספר מול רשויות השלטון ומשרד החינוך, אלא אף על תוכניות שאולי אפילו היו נהוגות בעבר, וכיום הפכו מוקש ומכשול רוחני נוראי.

הופכים את בתי הת"ת לבתי ספר

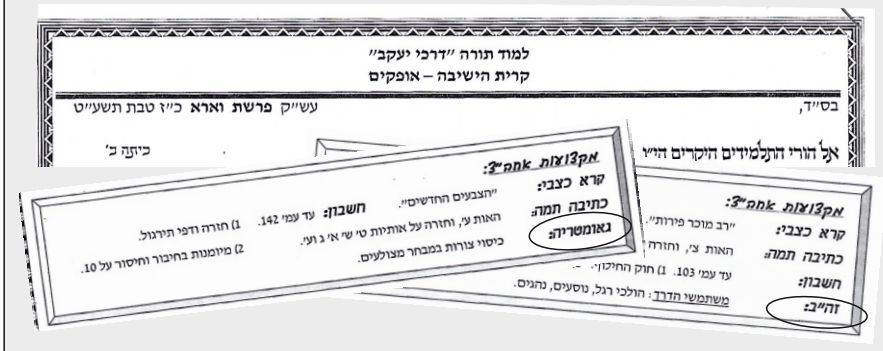
לכבוד מערכת קול החינוך

מצ"ב דפי קשר שמחולקים לילדים בכתה ב' בת"ת בדרום, כנראה שפירצת המחוז החרדי והרס החינוך החרדי. אינו פוסק לרגע ועובר כאש בשדה קוצים מת"ת לת"ת. כאשר החלו להכניס את לימודי זהירות בדרכים וגאומטריה, כפי הנראה בדפי הקשר השבועיים.

רבות דובר על המצב הקשה, כיצד המחוז החרדי שלוחת משרד החינוך לשינוי פני החינוך החרדי, שולחת את זרועות התמנון ומחדירה את אט שינויים מכל מיני סוגים ואופנים בחינוך הטהור מכפי שהיה פעם. התערבות ועוד התערבות, וההשלכות ניכרות לכל. כאן אלו קורסים מוזרים שמשנים את הראש של המחנכים להתמקד בדברי הבל ובטפל ולא בעיקר לחינוך כדרך ישראל סבא, ומעל כולם היא ההתערבות הנוראה בין בכפיה בין ברצון - בתכני וצורת הלימודים, דבר שהיא גזירת שמד ממש.

כולנו היינו ילדים בחיידר. למדנו פעם גאומטריה? זהירות בדרכים? זה היה חלק מהמקצועות? וכאן, בתלמוד תורה טוב, לא בבית ספר, הכניסו מקצוע חדש ללימודים, כחלק מהמסגרת, וכפי ששמעתי לומדים את הזה"ב כמקצוע רציני עם כוונת ראש וגם את ספר 'גאומטריה' נתנו לילדים בחינם, כנראה כדי לא לגרום שאלות מיותרות ע"י ההורים...

והשאלה נשאלת למנהלים: כיצד אינכם חרדים על נתינת יד להריסת בתי התשב"ר?

הוא ענה לי שכדי לקבל את ההטבות של העיריה הוא צריך לשמור על יחסים טובים עם הפקידים ולכן הוא משתף איתם פעולה. מנהל אחר אמר לי שהוא לא מבין מה הבעיה, ושהוא מכניס רק תוכניות שהוא בודק והם נראות לו בלי בעיות. אינני יכול להבין איך מנהל ת"ת או מנהל ב"ס יכולים להכניס למוסד תוכניות שבאות להחדיד "ערכים" מבחון?

נא לעורר על כך בגיליונם. ובפרט שכמעט ולא ידוע על כך מאומה לציבור, לא יודעים כמה חורבן נעשה על ידי העיריות, לא רק על ידי משרד החינוך.

בתודה ובברכה
חיזקו ואימצו בהצלחת חינוך ילדי ישראל
מנהל ת"ת בירושלים
(הפרטים המלאים שמורים במערכת, המעוניין יוכל לקבל העתקים מהתוכניות הפסולות, שהועברו לידי המערכת ע"י המנהל היקר שליט"א)

התוכניות הללו לתתי"ם ובתי הספר בעיר, כאשר למרבה הצער אינם מבינים את הדבר הפשוט שלכל התוכניות האלו יש מטרה להכניס לילדים שלנו את "הערכים" הנכריים הללו, ולקדם את חורבן החינוך החרדי, וגם אם מדובר ביוזמות חינוכיות הנראות ככשרות וודאי שאל לנו לקחת מהם אותם, שבודאי טמון בהם הרס חינוכי שהרי זו היא כל מטרתם בתוכניות אלו, וכפי שחז"ל הזהירו "טובתן של רשעים רעה היא אצל הצדיקים".

לפני תקופה שאלתי את אחד מידידי המנהלים מדוע הוא מכניס לת"ת את התוכניות האלו ומדוע הוא הולך להשתתף במפגשים של העיריה של מנהלים ומנהלות מחוגים ומגזרים שונים, כולל מפגשים בין מנהלים ומנהלות יהודים, חילונים, וערבים (יש גם כאלו דברים למרות שזה נשמע הזוי)?!

היא האווירה אצל ילדים בזמנינו, שהכבאים הם דמויות שצריך להעריך אותם על לימוד התורה.

שוחחתי עם ידיד על התופעה, ועל התובנה שכיום חובה להמנע מטיוולים אפילו במכבי אש, מאחר והאווירה כ"כ מורעלת, אפילו אצל הילדים. והנה הלה מספר לי שבאחד העיתונים היה מאמר מצולם גדול ובו סקירה והערצה על עבודת הקודש של מכבי האש, וכדי לחזק את המסר העריכו על התמדתם של "הכבאים", שבשעה שהם בתחנה וממתנים לקריאת עזרה - הם שקועים בשיעורי תורה! (בשנים האחרונות שינו הרשויות את שמם ל"לוחמי האש" להוסיף להם הילה כביכול של גבורה, ולדאבון לב חדרה הילה זו גם לתוככי מחנינו).

אז מובן היטב כיצד חינוך ילדי ישראל משתנה לרעה עקב כל האווירה הסובבת, הן מהעיתונות והן מהאווירה ההרסנית של ההסתגלות עם פורקי העול.

בכבוד רב

אברך מהעיר ביתר

חורבן החינוך ע"י העיריות

לכבוד מערכת הגליון החשוב "קול החינוך"

כמנהל ת"ת בעיר ירושלים, אני מקבל כל העת תוכניות 'חינוכיות' והצעות לפעילויות שונות ומשונות שנעשים ע"י עיריית ירושלים למוסדות החרדיים בעיר. זה התחיל לפני כמה שנים עם יוזמות כמו "היתרון הירושלמי" וכדומה, שנתנו מימון לפעילויות וטיולים בתוך המוסדות ומחוץ למוסדות, ובכל התוכניות הם מכניסים "ערכים" שלהם!

בתקופה האחרונה זה הפך למבול של ממש. כמעט כל יום (!) אנחנו מקבלים בתיבת הדוא"ל של הת"ת הודעה על עוד תוכנית 'חינוכית' ע"י אגף החינוך בעיריה. תוכנית של 'תיפוף' לילדי הת"ת, תוכנית על "בעלי חיים", תוכנית של "ספורים" בעיר העתיקה, תוכנית על "מיחזור", תוכנית על "איכות הסביבה", תכנית "יום מעשים טובים" ועוד ועוד תוכניות בקצב מסחרר. הכל כמובן במימון מלא.

הת"ת שלנו ברוך ה' זכה להתנתק גם ממשרד החינוך וגם מהעיריה, ואין לנו שום הוה אמינא להתייחס לכל התוכניות ההזויות הללו. אבל אני יודע לצערי שמנהלים ומנהלות מתפתים ומכניסים את